

עמ"ת 64638/01/22 - אחמד מרקה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 64638-01-22
תיק חיצוני: 103469/2019
כבוד השופט מרים ליפשיץ-פריבס
בפני
העורר
נגד
המשיבה
אחמד מרקה
מדינת ישראל

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' ביאלין) מיום 4.1.22 במ"ת 62019-06-20 שדחתה את בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה מיום 4.10.21, לביטול מעצר הבית הלילי.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לעשות פשע ולעשות עוון, התחזות ושימוש במסמכים מזויפים של רישיונות של מפעיל עגורן והצבה, של מתחזים לבעלי רישיונות הפעלה של עגורן באתרי בניה שונים ברחבי הארץ. זאת בביצוע בצוותא, תוך גרימת סכנה ממשית לציבור בעשרות הזדמנויות. בנוסף הפעלה של עגורן ללא רישיון כדין על ידי עובדי חברות שבבעלות העורר ובהנחייתו להפעלת העגורן. במעשים אלו, מיוחסות לעורר עבירות של שימוש לא זהיר במכונות ועבירה על תקנות בנייה.
3. בחלוף הזמן מעת מעצרו של העורר, הוסרו מעת לעת ההגבלות שהוטלו עליו. תחילה בוטל האזוק האלקטרוני עליו הורה בית המשפט קמא בהחלטה מיום 30.6.20. מאוחר יותר, בוטל התנאי של פיקוח על העורר בשעות היום וכל שנותר, מעצר בית לילי משעה 22:00 עד השעה 6:30 (החלטה מיום 4.10.2021).
4. העורר טוען כי מילא אחר תנאי השחרור ככתבם וכלשונם ולא היתה הפרה כלשהי מצדו במהלך כשנה ושמונה חודשים, מה שמעיד כי ניתן לתת בו אמון. בעבירות המיוחסות לו, אין מאפיינים ייחודיים המצדיקים מעצר בית לילי ואין נפקא מינא בהותרת הגבלה זו על העורר. בפרט, שעה שהמשיבה הסכימה כבר ביום 4.10.21 כי יבוטל מעצר הבית בשעות היום.
5. המשיבה טענה מנגד על סבירות ההחלטה של בית המשפט נוכח הסכנה הטמונה בעבירות נשוא כתב האישום וריבוי האירועים, הכל בניצוחו של העורר ובאמצעות החברות השונות. ביטול מעצר הבית הלילי, יותיר את העורר ללא תנאי משמעותי וללא מנגנון של פיקוח.
6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הערר להידחות למעט הקלה בתנאי של

מעצר הבית הלילי, בביטולו בלילות שבת.

7. בבוא בית המשפט לבחון אפשרות הקלה או ביטול תנאים מגבילים שהושתו על נאשם, עליו לבחון את נסיבות המקרה ולאזן בין האינטרס הציבורי לבין זכותו של העורר לחירות (בש"פ 4386/10 **אזרד נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (30.6.2010)).
8. לחובתו של העורר עומד כתב אישום רב אירועים, בעשרות מקרים חוזרים ונשנים לתקופה בת כשנתיים. המעשים לפי טיבם, בהפעלה של עגורנים ללא רישיון, מקימים מסוכנות כלפי הזולת באתרי הבנייה וכלפי הציבור, עוברי אורח.
9. לא נעלם מעיני הקושי המובנה לגביו טען ב"כ העורר בשאלת התועלת ממעצר בית לילי בלבד, להשגת התכלית של הגנה על שלום הציבור. בפרט, שעה שהעורר מורשה לצאת לעבודה ולנהל את שגרת חייו שלא תחת פיקוח, מעת שהוקלו התנאים. בבחינת, מה יום מלילה לעניין זה. עם זאת, משמעות מעצר הבית היא "**להנחיל לעורר באופן נמשך, שאין הוא יכול לפעול כאוות נפשו**" (רע"פ 5987/10 **משה בצר נ' מדינת ישראל** (19.8.2010). עוד ראו: בשפ 7539/16 **תיסיר אבו שעבאן נ' מדינת ישראל** (1.11.2016)).
10. בית המשפט קמא, איזן נכונה בין האינטרס של העורר שלא תוגבל חירותו לבין האינטרס הציבורי להבטחת תכלית מעצר הבית הלילי. ואין להורות על ביטול כל תנאי חלופת המעצר משנותרה הגבלה שפגיעתה בעורר אינה גדולה, בהתהלכו חופשי במשך רוב שעות היממה ובאפשרות לצאת לעבודה. ההגבלה, מבטיחה מנגנון פיקוח על העורר והרתעה, מפני הישנות עבירות.
11. עם זאת, נוכח פרק זמן ארוך של מעצר הבית הלילי ובהיעדר הפרות, יוקלו התנאים בביטול מעצר הבית הלילי בימי שישי בערב. בכך יהיה משום איזון בתנאים המגבילים ואין להורות על ביטול מלא של התנאי.
12. לפיכך, הערר נדחה למעט ההקלה כאמור בלילות שבת, החל מיום 11.2.22.

**ניתנה היום, ח' אדר א' תשפ"ב, 09 פברואר 2022,
בהעדר הצדדים.**

**מרים ליפשיץ-
פריבס,
שופטת**